

Ἐννοεῖται παρ' αὐτῆ συνουσίᾳ τῶν δύο λαῶν Ἰσραηλῶν ὡς ἡ Φιλιππούπολις
 οὐ μόνον ἠδυσάνθη εἰς τὴν ἐμπορικὴν πρὸς βορρῶν καὶ δύτον οὐκρινωνίαν,
 ἀλλὰ καὶ ἐγένετο κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ ἰσχυρὸν προούργησον κατὰ τὴν εἰς τὴν
 βορρῶν αὐτῶν δύτον καὶ βορρῶν ἐπερχομένων νοτιέμων. Ἐν τούτῳ ἐρημυνώθη
 καὶ ἡ τῶν Βυζαντίων ἀμελιώσεως καὶ ἐνέμενος προσώδεια πρὸς διαφύλαξιν
 ὑπὸ τῆν κυριαρχίαν τῶν τῶν γένεσι καὶ λέγη, ἀχυρᾶς τῆς πόλεως ἀμφοδύτης καὶ
 ἡ ἐνδελεχὴς ~~μέριμνα~~
 (πρὸς ἀμύσην συνουσιᾶν τῆς ἐπιπέδου ἐρημυνόμενης πόλεως δι' Ἑλληνικῶν ἢ Ἑρ-
 ληνικῶν στοιχείων καὶ τὴν μεσαιῶνα, ὅπου τὸ ὄνομα ἢ ἀρκεύουσα τῆς Ἑλληνικῆς
 αἰτουρατορίας ἐξήρατο καὶ ἀλλοιωθεὶς ἐξ ὀνόματος τῶν ἀπὸ βορρῶν καὶ δύ-
 τῶν ἐπερχομένων βαρβάρων ἐθνῶν.

Ὅθεν πολλάκις καὶ τὴν μεσαιῶνά τῆς βίον ἡ πόλις σημεῖον καὶ νοσηρᾶς
 καλοσημοῦσά παθοῦσα σφαλλομένη ἢ ἐνανδρανοδοξομένη ἢ ἐκδωρομένη ἢ
 ἀλλῶς ὡς πιεζομένη τῶν καλοῦσιν αὐτῆς ὑπὸ τῆ τῶν ἐκπερμένων καὶ τῶν καλοῦσιν
 τῶν ἀνελάμβανον αὐτῆς σὺν τῶ χρόνῳ τῆν προέλευσιν τῆς ἐκτὸν συνουσιᾶν καὶ
 ἀμειψόσα. Κελτοί, Ρωμαῖοι, Γόθοι, Οὐνοί, Σλάβοι, Ἄβαροι, Πελοπόννησοι, Ρῶσοι,
 Κούμανοι, Βούλγαροι, Φράγκοι καὶ Τούρκοι εἴτε ἐς ἐκπέρομας εἴτε ἐς καλοῦσιν
 καὶ διεθνήσι δι' αὐτῆς ὁδοῦσιν ἀδυνατήσαν ἢ ἀλλοιωσῶσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἐ-
 θνολογικὴν χαρακτικῶν, ὅτ' ἐν τῶ χρόνῳ διετέλεσε μέχρι ^{τοῦ 19ου αἰῶνος} ~~τῆς ἀρχικῆς~~ οὐκ ἐπι-
~~στασῆς~~ τῶν ἀγῶντων ἐπὶ αἰῶνας, ὅπου ἐξήρατο ἐκδοξομένη. Ἐξήμερον ἡ πό-
 λις εἶναι ἐν τῶ Βουλγαρικῶν ἐπιρροῦσιν τῶ Ἑλληνισμῶ.

2) Ἡ ὄρθῃ τῶ ὀνόματος τῆς πόλεως ἐκδοξᾶ καὶ γραφῆ εἶναι Φιλιππούπολις, ὡς
 γέρεται παρὰ τῶ Ἑλλήσι καὶ Λατίνσι συγγραμμάσι, ἐν ταῖς σωζομέναις ἐπιγραφαῖς
 καὶ τῶς νομιόμεναι αὐτῆς τῶν Ρωμαίων χρόνων ^{ἢ ἐν τῶ 2ου αἰῶνι} καὶ τὰ τὸ ὄνομα μέχρι σήμερον
 τῶ ~~ἑλληνισμοῦ~~ Ἑλληνισμοῦ ^{λαοῦ} τῆς πόλεως. Ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐλέγετο
 συνήθως ἐν παραθέσει ἡ Φιλίππου πόλις (ορθῶς ἡ Ἀδριανῶν, ἢ Κωνσταντινῶν, ἢ
 Τραϊανῶν, ἢ Μαυριανῶν, ἢ Ἀλεξανδρονῶν κτλ. ἢ ἡ Μεγάλη, ἢ Ὀλβία, ἢ Νέα πό-
 λις)· παραλειπομένη δὲ ὁλλοῦσιν τῶ πόλις ἐλέγετο ὡς τῶ ἢ Φιλίππου, ὡς περ
 σήμερον εἰσὲν λέγεσθαι ἡ Ἀδριανῶν ὑπὸ τῶ Ἑλληνισμοῦ τῆς θράκης λαοῦ ἢ Ἀδρι-
 ανούπολις. ὡς αὐτῆς ἐλέγετο ἐν συνθέσει ἡ Φιλιππούπολις (ορθῶς Ἀδριανούπολις, Κον-
 σταντινούπολις, Τραϊανούπολις, Μαυριανούπολις, Ἀλεξανδρονούπολις κτλ. ἢ ἡ Μεγαλόπολις,
 ἢ Ὀλβιόπολις, ἢ Νιμισσοπολις, ἢ Πονηρόπολις, ἢ Δουλόπολις κτλ.)· διότι πάντα τὰ σύνθε-
 τα ὀνόματα τῆς ἑξήμερον συνθετικῶν τῶν ἄλλων πόλις ἐλέγοντο εἰς ὄνομα, καὶ
 εἰς ἑρμηνείαν καὶ τῶ τούτοις ὅμοια εἶναι παραθέσει: Νέα-πόλις, ἑρμηνεία
 πόλις, ὡς περ καὶ ἑρμηνεία-πέλις, καὶ οὐχὶ σύνθετα. Κατὰ τούτο ἐλέγετο καὶ ἐν τῶ

1) Ὡς CIG, 2047-2051, CIL, 746-747, 6120-6121. 7409-7410 καὶ ἄλλα.
 2) Ὡς *Muschiow*, αὐτῶν.

Θρακίαις καὶ κελωνομαζῶν καὶ τὰς λέγει δὲ τὴν ἰδίαν Θρακίαν ὑπονοῦσιν αἱ μεγάλαι πόλεις Φιλιππούπολις, ἢ παλαιὰ Ἐμολποιάς καὶ Βέρροια: «quam Philippiopolis, Emolporias vetus et Berroea, amplae civitates exornantur.»¹⁾ Ἐπίσης ἐπιναλαμβάνει Ἐμολπορίας τὸ ὄνομα γραφῶν περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανῆ, ὅσως διὰ τὸ θεοῦ τῆς πόλεως, α Philippiopolim petiit, Emolporiada veterem²⁾ καὶ περὶ τοῦ στρατηγῶ Ἐκωντίου, προσβαρύνως τὴν πόλιν καλεχομένην ἐν τῷ αὐτοκράτορι προνοῦσιν; «Philippiopolim clausam praesidiis hostium, Emolporiada veterem.»³⁾ Ὁ Ροῦφος λέγει τὴν λέγει: «urbem olim Emolporiada dictam esse produnt» καὶ «Emolporiadem, quae nunc Philippiopolis dicitur»⁴⁾, καὶ ὁ ἐλέφαντος ὁ Βυζάντιος: «Φιλιππούπολις, ἐπισημῶς τῆς Θρακίαις πόλις ἐπὶ τοῦ ἔθρου κειμένη, πρότερον μὲν Ἐμολποιάς...»⁵⁾

Ὅτι βεβαίως πρό τῆς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ ἁμύλιου αἰσθητικῶς τῆς πόλεως ὑπάρχεν ἡ τῆς θεῶν ἀστυνομιῆς ἢ πολιτικῆς, οὐδεμίαν ἐπιπέχειαι ἀμφιβολίαν. Οἱ Θρακίαις, οἵτινες καὶ πολλῶν ἰσχυρῶν ἀμύλων μετὰ τοῦ τεταρτου μ. χ. αἰῶνος προελήμην καὶ κελωνοῦσιν ἐστὶ μεμονωμένων ἐφορῶντων καὶ κώμας ὑπὸ ἴδιον ἀρχόντι τοῦ κωμαρχῆν⁷⁾, ὃν αἱ ἀμύραι ἢ αἱ συγγενεῖς ἀπεκρίνον τὰ γένη ἢ τὰς φυλὰς ὑπὸ τοῦ φύλαρχον⁸⁾, ἀμφιπολιτικῶς κατέκτισαν παλαιάτα καὶ τότε μεμονωμένους καὶ ἰσχυρῶς τῆς κελωνοῦσιν, τότε ἐν τῷ κελωνοῦσιν δεσποῦσιν τῆς ἀπὸ τοῦ ἔθρου κοιλάδος καὶ ἀμφιπολιτικῶς ὑπὸ τοῦ κελωνοῦ. Πίστῶς ὅτι ἐπὶ τῶν λέγων ἀστυνομιῆς, οἵτινες ἀπέκτισαν καὶ τὰς πρώτας φυλὰς τῆς θρακικῶν ἀναπλαστικῶν κώμας, ἔχον καὶ ἴδια θρακικὰ ὀνόματα, ἀστυνομιῆς συγγενεῖς διὰ τὸ ἀστυνομιῆς ἐπισημῶσιν καὶ ἡ οὐδεμίαν μελαγχολία ἐπισημῶσιν ἢ ἐπισημῶσιν ἐπισημῶσιν. Τὸ ὄνομα ὅμως Ἐμολποιάς εἶναι ἀδύνατον καὶ ὑπολεθῆ δὲ ἐλέθῃ ἐπὶ τῶν ^{αστυνομιῶν} ~~κωμαρχῆν~~ ὑπὸ τοῦ θρακικῶν, ὅσον κωμαρχῆς καὶ ἀστυνομιῆς ὄνομα ὅσον οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἔθρου κοιλάδος ἐπισημῶσιν ὄνομα.

Παρὰ τοῖς θρακικῶν ἢ πόλις καὶ τὴν ἐραβίαν⁹⁾ καὶ ἢ ἐπὶ ἀστυνομιῆς, ἀρα ὁ ἀστυνομιῆς ἐπὶ τῆς καὶ τὸ κωμαρχῆν¹⁰⁾ ἐπισημῶσιν βρία ἢ βρία ἢ βέλιον κωμαρχῆν, ὡς ἀστυνομιῆς ἐπισημῶσιν, ἐπὶ τῶν ἀστυνομιῶν Μεσημβρία, Πολλυμεμβρία, Μελομεμβρία, Μαρία - βρία ἢ βρία¹¹⁾ (ορθ. καὶ Ενημβρία, Εμελαβρία, Αλαμβρία (ἐπὶ τοῦ Ἀλαβρινῆς)¹²⁾, Μασημβρία καὶ Βολβαβρία (ἐπὶ τοῦ Βολβαρινῆς)¹³⁾. Ὑποκρίτως ἢ πόλις καὶ τὸ κωμαρχῆν¹⁴⁾ ἐπισημῶσιν Λεβα (ορθ. τὰ κωμαρχῆν τῶν

1) Murcellini An. XXVII, 4.
 2) Ροῦφος, XXII, 7.
 3) Ροῦφος, XXVI, 10.
 4) Ροῦφος, Διενιαντί, IX.
 5) ἐλέφαντος Βυζάντιος, ἐν τῷ λ. 74) ἱστορῶσιν.
 6) Ροῦφος, Hist. n. IV, 44, 41. ἐπισημῶσιν, fr. 20. Λουκιανῶς, Ἀστυνομιῆς, κωμαρχῆς, περὶ περιγραφῆς 10.
 7) Ροῦφος, Geograph. Lehensbuch der alten Geographie, Berlin, 1878, σελ. 321.
 8) Ροῦφος, Dumont-Houelle, ἀστυνομιῆς, σελ. 213. ἐπισημῶσιν, σελ. 213. ἐπισημῶσιν, σελ. 213. ἐπισημῶσιν, σελ. 213.

ὅτι βραδύλερον ἴσ' ἐν Κεδρισῶ Ἑλληνιστῶν τῶν ἑρμολόγων γένεσι πύξθη ἢ σ' ἐ-
 πελθόντες ἐποίησι ἑρμολογοί, Ἑλληνιστῶν προελπίσας, ἔφημσαν μὲν τῶν Κεδριστῶν
 ἔνια τῆς μείζονος τῶν δύναμεις, προερχομένης ἀγαμπίθως ἐκ τῆς Ἀθηναίας ἢ ἐκ τῶν
 πλούτων τῶν, μελέδωσαν ἢ ἐπέβαλον τὸ ὄνομα τῆς γούνης τῶν ἐκ τῶν ὄρων συννομι-
 σμόν, ὅσπερ μελετωμασθη ἑρμολογία, οἱ δὲ συννομιμασθέντες μὲν τῶν νεηλόντων
 ἑρμολόγων Κεδριστῶν διεξέλασαν τὸ ὄνομα τῶν μύθων ἢ γυλίαι, δηλαδὴ ἐμα-
 λούτο μάλοιοι, πολίται τῆς ἑρμολογίας (~~ἑρμολογία~~ τ. ἑ. ἑρμολογοί = ἑρμολογοπολίται)
 τῆς γούνης τῶν Κεδριστῶν ἢ Κεδριστιδῶν. Ἐπὶ δὲ οὐκ ἐν τῷ χρόνῳ τὸ βαλαῖον ὄνομα
 τοῦ συννομιμασμοῦ ὑπέχρησε ἐκ τῶν νέων ἑρμολογία καὶ περιέπλετο ἐκ Ἀθήνας, ὅσοι
 καὶ τὸ νῦν βραδύλερον ἐπέθη ἐκ ἀχρηστίαν πρὸς τῶν ἐπιτυχεῖσιν ὁλοσχερῶς
 φιλιπποπόλις ἢ φιλιππου πόλις ἀπὸ τῶν ἀθῶνας, ἢ ὑποσημεία τοῦ βασιλεύοντος
 τοῦ Ἀπόλλωνος Κεδριστῶν καὶ Κεδριστιδῶν, οὗ τῆς λαφύρας ἐπιμελοῦντο πᾶσι
 καὶ παραδόντες ἢ ὑπονομίαν ἢ γυλίαι πλὴν Κεδριστῶν, παρέμεινε. ὄθεν καὶ οἱ
 ἀθῶνες, οἴκτες, ὡς ἐμάριαι, δὲν ἐπαύσαντο λελοῦμένοι τῆς ἐρονίδι τῆς γούνης τῶν
 Κεδριστῶν ἀνέμαθον ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, δηλαδὴ ἐν Κεδρισῶ-ἑρμολογία-φιλιπ-
 ποπόλι πρὸς ἑμὴν τοῦ Κεδριστῶ ἢ Κεδριστιδῶ Ἀπόλλωνος, διεξέλασαν τὸ βαλαῖ
 οἱ τῶν ὄνομα Κεδριστῶ. Τοῦτο δ' ἔλασαν καὶ οἱ ἐκ τῆς μεγίστης αἰγῆς τῆς οὐδίας,
 γυναικῶν μικροσούρας τῆς θρακικῆς καὶ Βυρρασιουραίας, μελεθῆθησαν ἀπὸ τῶν
 ἐκ πανθρακικῆς καὶ τῶν ὑπόλοιπῶν πᾶσι τῶν ἐξ ἑξῆς λεγομένων ἑρμολογιστῶν
 ἐκ ἀθῶνας καὶ ἐπανηχησάντο μεγαλοσφῶς ἐν τῷ μαρμαροειδέει τῆς λαμπε-
 ραίας μικροσούρας φιλιπποπόλις σταδίῳ, καθὲν ἐκ ἐρμολογίας τοῦτον δύνασιν ἐπέθη
 δὲ τὸ βαλαῖον τῆς οὐδίας ὄνομα ἴσ' ἐν Κεδριστῶ, θρακοἙλληνιστῶν.

Νῦν γινώσκαι τὸ ἴδιον, διὰ τὴν ἐκ τῶν ἀγγραφῶν καὶ ἐκ τῶν μελεθῆτων κα-
 λῶν γραφῆται σὺν τῷ ἀσπῶ ε, ἀπὸ ἑρμολογιστῶν ἐκ τῶν κεδριστῶν, ἀπὸ
 οὗ τῶν κεδ (Κεδριστῶ-Κεδριστῶν-Κεδριστιδῶν-Κεδριστῶν). Τὸ ὄνομα
 ἐπιπέθη διττὴν ἐρμολογίαν δηλαδὴ ἢ πρῶτον ἐκ ὑπολήθη δὲ οὐκ ἐν τῷ χρόνῳ ἐμμο-
 πέτων τῶν κέδρων οὐκ ἐκ ἀγαμπίθως τῆς μεγαθυρομένης πόλεως καὶ ἱερατισθῆσι
 οὐκ ἐκ ἀθῶνας τῆς ὑποσημείας Κεδριστῶ ἢ ἄλλης μὲν τῶν ἐξ αὐτῆς παραμύθων
 ἀνεγέρθη πρὸς τὸ ῥῆμα κεντῶ, ἵσ' ἐκ ἀχρηστίαν παρὰ τοῦ θρακί, (ὑρτῶ. τὸ ἐν τῷ
 κερῶσι θρακικῶς ὄνομασιν ἀπαντῶν ἐκ τῶν κεντῶ δὲ ἄλλων συνδεδεικῶν κέντης-
 κεντῶ-κέντης-ξέντης-ξέντης-δέντης-έντης, ὅσων ξαλροκέντης, Βιευθῶ κεντῶς,
 Ἐπικαικέντης, Θορξέντης, Θορξέντης, Δερσοκέντης, Καρδοκέντης κτλ) καὶ ἐκ τῶν
Κενδριστῶν καὶ Κεντριστῶν (Κεδριστῶ + κεντῶ-κέντης = Κενδριστῶν-Κεντριστῶν),
 ἢ, ὅσοι καὶ πᾶσι τῶν ὡς γλωσσολογίως ἐρηγοῦμεν, ὁ ἀρχικῶς κεντῶς
 ὁδοκέντης ἐρηγῶς φθόγγος τοῦ Κεδριστῶ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ παραγῶγων κε πα-

